RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 69.346 van 3 november 1997
in de zaak A. 74.919/IX-30.

In zake : Lieven DEWINDT,
wonende te KNESSELARE,
Knokseweg 23, bus 2

tegen :

de POST.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Lieven DEWINDT op 9 juli 1997 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de adviseur administratieve loopbaan van 15 mei 1997 waarbij hij van rechtswege en zonder opzegging zijn hoedanigheid van postman verliest met ingang van 1 mei 1997;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 24 september 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 oktober 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. SMETS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. DE BRUYN, die verschijnt voor verzoeker, en van Inspecteur-jurist L. VAN HOOREN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker, die postman was te Brussel 5, was gestraft met een tuchtschorsing voor de periode van 17 maart 1997 tot en met 30 april 1997. Hij moest het werk dus hervatten op 1 mei 1997.

1.2. Wanneer verzoeker niet opdaagt wordt hem op 5 mei 1997 een diensttelegram gestuurd waarin hem wordt meegedeeld dat hij sedert 2, later verbeterd in 1, mei 1997 ongewettigd afwezig is en wordt hij aangemaand zijn dienst te hernemen of zijn afwezigheid te regulariseren. Dit telegram blijft evenwel zonder gevolg.

1.3. Met een aangetekende brief van 5 mei 1997 wordt hij nogmaals aangemaand zijn dienst onmiddellijk te hernemen of zijn afwezigheid te rechtvaardigen. Hij

wordt er op gewezen dat volgens de bepalingen van artikel 132 van het administratief statuut van de postambtenaren de ambtenaar die na een geoorloofde afwezigheid zonder geldige reden nalaat zijn dienst te hervatten en meer dan tien dagen afwezig blijft, van rechtswege en zonder opzegging de hoedanigheid van ambtenaar verliest zodat hij zal worden ontslagen als hij zijn dienst niet herneemt.

1.4. De verwerende partij informeert bij de medische controledienst PLUS-MC en bij de Administratieve Gezondheidsdienst of er voor die periode geen medische attesten werden ontvangen. Beide instellingen antwoorden negatief.

1.5. Bij besluit van de adviseur "administratieve loopbaan" van 15 mei 1997 wordt verzoeker dan van ambtswege en zonder opzegging ontslagen met ingang van 1 mei 1997 wegens ongeoorloofde afwezigheid van meer dan tien dagen. Dit is de beslissing waarvan de schorsing wordt gevraagd. Zij wordt aan verzoeker betekend op 28 mei 1997.

1.6. Op 29 mei 1997 reageert verzoeker met een brief die als volgt luidt :

> "Ik ben ontslagen sedert 1 mei 1997. Er waren grondige redenen daarvoor. De oorzaak waren fouten van mijnentwege, waarvoor ik mij verontschuldig. In die periode had ik echter veel problemen. Na 1 mei heb ik mij volledig verwaarloosd. Daardoor was ook mijn administratie niet meer in orde. Mijn ouders regelen nu alle zaken, dus ook mijn administratieve toestand. Daarvoor is een formulier C4 noodzakelijk. Kunt u mij dit toesturen AUB. Toch zou ik graag nog een kans krijgen in DE POST want ik wil zeker niet werkloos blijven";

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochte akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van artikel 132, 4˚, van het administratief statuut van de postambtenaren doordat hij wel degelijk een geldige reden had om de dienst niet te hervatten, met name het gegeven dat hij gelet op de lichamelijke en psychische toestand waarin hij zich bevond, niet in staat was normaal te functioneren en bijgevolg zijn dienst te hervatten;

Overwegende dat hij het tot hem gerichte aangetekend schrijven op 6 mei 1997 heeft aangenomen en ter ontvangst heeft afgetekend; dat hij op geen enkele wijze heeft gereageerd op de in dat schrijven vervatte aanmaning van verwerende partij om het werk te hervatten, zelfs niet door zijn medische toestand als verantwoording voor zijn afwezigheid aan te voeren;

Overwegende dat de verwerende partij bij de medische controledienst en bij de administratieve gezondheidsdienst heeft geïnformeerd of er voor de periode vanaf 1 mei 1997 medische attesten met betrekking tot verzoeker werden ontvangen; dat het antwoord op die vraag negatief was;

Overwegende dat de verwerende partij er dan ook op het ogenblik dat de bestreden beslissing is

genomen, terecht kon van uitgaan dat er geen reden was ter verantwoording van de afwezigheid van verzoeker, zodat diens afwezigheid moest worden geïnterpreteerd als de uitdrukking van zijn voornemen om de dienst te verlaten; dat verzoeker, door niet te reageren op de aangetekende brief van 6 mei 1997, de door die brief geboden kans niet heeft gegrepen om te voorkomen dat het bestuur, op bedoeld tijdstip, die interpretatie naar recht en redelijkheid tot de zijne vermocht te maken; dat bijgevolg verwerende partij er rechtmatig toe gekomen is het bestreden besluit te nemen; dat het medisch attest betreffende de psychische toestand van verzoeker hiervan niets afdoet; dat er immers niet uit blijkt dat de ziektetoestand van verzoeker dermate ernstig was dat het hem onmogelijk was op het schrijven van de verwerende partij te reageren; dat voor het overige aan de verwerende partij uiteraard niet kan worden verweten geen rekening te hebben gehouden met een stuk dat op het ogenblik van de bestreden beslissing niet bestond;

Overwegende dat het eerste middel niet kan worden beschouwd als ernstig in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

2.3. Overwegende dat verzoeker als tweede middel aanvoert dat de verwerende partij het beginsel van behoorlijk bestuur heeft geschonden daar ze hem niet de mogelijkheid heeft geboden uitleg te verstrekken over de reden van zijn afwezigheid en er zich dus niet naar behoren van heeft vergewist of zijn afwezigheid niet door een geldige reden was gerechtvaardigd;

Overwegende dat een ambtenaar maar ambtshalve wegens ongewettigde afwezigheid kan worden ontslagen wanneer hij de kans heeft gehad zich te verklaren omtrent die afwezigheid;

Overwegende dat verzoeker, eerst bij dienst-telegram en daarna bij aangetekende brief, werd aangemaand zijn dienst te hervatten of zijn afwezigheid te verrechtvaardigen; dat verzoeker derhalve wel degelijk in de gelegenheid is gesteld zich te verklaren omtrent zijn afwezigheid; dat verwerende partij bovendien zelf bij de medische controledienst PLUS-MC en bij de Administratieve Gezondheidsdienst heeft geïnformeerd of er voor de periode van afwezigheid geen medische attesten waren ingediend, waarop een negatief antwoord is gegeven; dat gelet op die omstandigheden de verwerende partij geen enkel beginsel van behoorlijk heeft miskend;

Overwegende dat het tweede middel niet kan worden beschouwd als ernstig in de zin van artikel 17, §2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

2.4. Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat niet is voldaan aan de eerste, cumulatieve voorwaarde tot schorsing vervat in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, te weten de voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd, zodat de vordering tot schorsing moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie november 1900 zevenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
	M. MILOJKOWIC	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. MILOJKOWIC. **G. BAETEMAN.**